

**SUPREME COURT OF KOSOVO  
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS  
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL  
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së  
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-206/11

Priština, 22. jun 2012. godine

U postupku:

**F.F.**

*Žalilac*

Protiv

**I.M.**

*Podnosilac zahteva/Tuženik*

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/100/2011 (predmet upisan u KAI pod brojem KPA00342), od dana 23. Februara 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 22. juna 2012. godine, donosi sledeće

**PRESUDA**

- 1- Žalba uložena od strane F.F. je odbijena kao neosnovana.
- 2- Potvrđuje se odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/100/2011, od dana 23. februara 2011. godine, u delu koji se

**odnosi na zahtev upisan pod brojem KPA00342.**

- 3- Žalilac treba platiti troškove postupka određene u iznosu od € 80,50 (osamdeset evra i pedeset centi) u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema presude ili putem prinudnog izvršenja.**

**Proceduralni i činjenični istorijat:**

Dana 12. februara 2007. godine, I.M. je podneo imovinski zahtev pred Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je tražio da se prizna kao su-vlasnik imovine koja se nalazi u selu Miroce u Vučitrnu, parcela br. 908/4, njiva III klase u površini od 87 m<sup>2</sup>, te je potraživao ponovni posed. On je naveo da je stekao imovinu putem nasleđa, izgubio istu 1. juna 1999. godine, te i da je gubitak bio rezultat okolnosti koje su se dogodile na Kosovu u 1998/1999. godini. Zahtev je bio upisan u KAI pod brojem KPA00342. U prilogu njegovom zahtevu, podnosilac zahteva je, među ostalim, dostavio KAI sledeća dokumenat:

- Rešenje o nasleđu br. 185/2005, izdato dana 16. novembra 2005. godine, od strane Opštine Vučitrn, na osnovu kojeg I.M. ima pravo nad 1/3 imovine upisane u posedovnom listu br. 184 u katastarskoj opštini Gojbulja;
- Posedovni list br. 184, izdat od strane Republike Srbije, Opština Vučitrn, Gojbulja dana 8. septembra 2005. godine, koji pokazuje da je Ž.M.M. bio u posedu sporne parcele br. 908/4.

Dostavljeni posedovni list br. 184 kao i rešenje nasleđu su pozitivno verifikovani.

Dana 10. septembra 2007. godine, ekipa za obaveštenje je otišla na mestu gde se imovina u zahtevu navodno nalazila i postavila znak koji je indicirao da je imovina predmet zahteva te da zainteresovane strane trebaju podneti odgovor u roku od 30 dana. Nađeno je da imovina nije bila zauzeta.

Nakon što je prva odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu (KKAI) povodom sporne imovine (KPCC/D/A/2008, od dana 22. februara 2008. godine) bila poništena, obaveštenje je obnovljeno dana 30. avgusta 2010. godine, ovoga puta objavljivanjem zahteva u Listu o obaveštenju KAI br. 07. List je dat lideru sela, ostavljen na ulazu i izlazu sela Gojbulja i dat nekoliko kancelarija institucija koje se bave imovinskim pitanjima.

Dana 23. februara 2011. godine, KKAI je odlukom KPCC/D/A/100/2011 prihvatila zahtev i ustanovila svojinsko pravo podnosioca zahteva nad 1/3 predmetne imovine. Treba se smatrati da je podnosilac zahteva uspešno dokazao da je nasledio pravo svojina putem nasleđa.

Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 1. jula 2011. godine. Istoga dana, podnosilac zahteva je zatražio od KAI da preuzme imovinu pod svojom upravom.

Dana 8. novembra 2011. godine, F.F. je pismom od dana 21. oktobra 2011. godine, zatražio od KAI da ponovo razmotri gore navedenu odluku u delu koji se odnosi na predmet KPA00342. On je objasnio da je, koliko on zna, njegov otac kupio ovaj „put“ 70-ih godina te da su ga od tada koristile ostale porodice. On nije znao cenu te i nije navio da je bilo pismenog ugovora. On, međutim, navodi da je zemljište bilo korišćeno još u 70-tim godinama bez ikakve teškoće sa porodicom podnosioca zahteva. F.F. (u daljem tekstu: žalilac) nije predstavio nijednog svedoka na ove navode ali je izjasnio da će potražiti nekoliko.

Dokumenat je uručen podnosiocu zahteva (u daljem tekstu: tuženik) dana 16. novembra 2011. godine. Tuženik nije reagovao.

### **Pravno obrazloženje:**

Predstavka F.F. se treba tumačiti kao žalba Vrhovnom sudu pošto je ovo pravni lek na odluku KKAI predviđen zakonom (član 12 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).

Ova žalba je prihvatljiva. Iako žalilac nije bio stranka u prvostepenom postupku, sud prihvata njegovu žalbu. Pošto je obaveštenje zahteva obavljeno jedino objavljivanjem (koji na osnovu jurisprudencije Veća obično ne obuhvata odgovarajuće napore zahtevane članom 10.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079), nepoznato je da li je podnosilac zahteva bio obavešten o zahtevu na dan objavljivanja ili kasnije.

Pošto je nejasno kada je žalilac bio obavešten o zahtevu, Sud u korist žalioca smatra da je žalba blagovremeno uložena kao što je predviđeno članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Žalba je, međutim, neosnovana.

Žalilac nije dostavio nijedan dokaz da je on ili njegov otac stekao parcelu, takođe nije dostavio sudu nijedan dokumenat ili izjave svedoka. Da je žalilac bio obavešten (kako?) da je njegov otac kupio imovinu ostaje jedini

navod te isti ne može pobiti činjenice koje je dao podnosilac zahteva (upis njegovog oca u posedovnom listu br. 184, rešenje o nasleđu koje navodi da je on nasledio 1/3 imovine upisane u posedovnom listu).

### **Troškovi postupka:**

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu može razumno oceniti više € 100: € 50,50 (€ 50 + 0,5% of € 100).

Žalilac će snositi troškove sudskog postupka pošto je isti izgubio slučaj. Na osnovu člana 45 stav 1 Zakona o sudskim taksama, završni rok za plaćanje takse je 15 dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudske taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu i iznosu od 50% od iznosa takse. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

### **Pravni savet:**

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

**Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija**

**Sylejman Nuredini, sudija**

**Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija**

**Philip Drake, EULEX zapisničar**